

skellige beskrevne ordninger i 2 år? Hvorfor må man ikke have lov at være der i længere tid?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er selvfølgelig, fordi vi taler om en arbejdsmarkedspolitisk ordning, og der er jo ikke noget sælsomt i, at vi har et ønske om, at der skal være en vis form – ganske vist beskeden form – for tilknytning til arbejdsmarkedet.

Og derfor har vi som sagt valgt at gøre det på den måde, at hvis folk er væk fra arbejdsmarkedet i 4 år inden for en 5-årig periode, ja, så har de deres dagpengerettigheder. Og jeg tror egentlig ikke, at vi har ramt så tosset, for de fleste mennesker vil jo meget gerne være på arbejdsmarkedet, også selv om de har småbørn, og også selv om de af forskellige grunde er ude af arbejdsmarkedet i en periode.

Det er baggrunden for, at vi har valgt en periode. Når afsættet er en arbejdsmarkedspolitisk foranstaltning, så må man også holde fast i princippet om, at man skal have en vis form for tilknytning til arbejdsmarkedet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Grete Schødts):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 90:

Forslag til folketingsbeslutning om arbejdsløshedskasselovgivningen for unge under 25 år.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.
(Fremsat 28/1 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil først og fremmest sige, at jeg undrer mig lidt over beslutningsforslaget, for i forbindelse med finanslovforhandlingerne drøftede vi jo ungeindsatsen, hvor vi efter regeringens opfattelse nåede frem til et rimeligt resultat, en rimelig forståelse, både med SF og Enhedslisten.

Som bekendt er formålet med ungeindsatsen jo, at flest muligt unge skal gennemføre en ordinær uddannelse enten på SU eller på en elevløn, og derfor synes vi i regeringen, at det er meget vigtigt at skabe og fastholde en vis balance imellem de forskellige ydelser, man kan få under en uddannelse.

Den første del af forslaget her går ud på, at alle unge, der er under uddannelse som led i ungeindsatsen, skal betale samme kontingent, og det vil sige halvt kontingent til arbejdsløshedskassen, uanset hvilke ydelser de i øvrigt måtte modtage under uddannelsen. Så forslaget vil sådan helt konkret medføre, at kontingentet for unge på SU skal nedsættes fra fuldt kontingent til halvt kontingent, som det er for dem, der er med i ungeindsatsen med halve dagpenge.

Den anden del af forslaget går ud på, at unge, der modtager uddannelsesgodtgørelse på halv dagpengesats, har ret til en fradragsfri indtjening ved siden af uddannelsesgodtgørelsen. Beløbet skal så efter forslaget være af samme størrelse som det, man kan tjene fradragsfrit, hvis man er ung og modtager SU.

Som nævnt var det i forbindelse med ungeindsatsen vigtigt for os i regeringen at skabe en balance i vilkårene for de unge, der deltager i uddannelse med forskellige ydelser. Den oprindelige balance blev imidlertid forrykket, da den fradragsfri indtægtsgrænse for SU-studerende blev forhøjet med 1.000 kr. om måneden, og det var faktisk baggrunden for, at regeringen fremsatte forslag om til gengæld at nedsætte kontingentet for de unge, som ikke modtager SU. Hvis forslaget her om nu at nedsætte kontingentet for unge på SU gennemføres, vil balancen igen blive forrykket, og regeringen kan ikke støtte den del af forslaget.

Til forslaget om fradragsfri indtjening vil jeg godt sige, at de hidtidige erfaringer med ungeindsatsen, dokumenteret i bl.a. Socialforskningsinstituttets seneste undersøgelse, viser jo faktisk, at det, at de unge fik en ret og en pligt, som de jo fik med ungeindsatsen, viser sig faktisk at være rimelig succesfuld, fordi de unge

egentlig har en ganske fornuftig og positiv indstilling til at uddanne sig.

I den undersøgelse viser det sig, at de unge vælger uddannelse frem for arbejde. Tre ud af fire unge vælger uddannelse, og tre ud af fire i uddannelse regner med, at jobmulighederne, når de har gennemført uddannelsen, bliver bedre, og det har de jo i meget høj grad ret i. Og ca. halvdelen af de unge, der starter en uddannelse, starter faktisk på hel ordinær uddannelse – altså enten lærlingeuddannelse, faglige uddannelser eller SU-uddannelser.

Så de hidtidige erfaringer peger altså klart i retning af, at de unge først og fremmest vælger ordinær uddannelse med SU og elevløn. Samtidig må der også tages højde for, at en del af de unge, der er i gang med de nye 18-måneders-uddannelser på AMU eller erhvervsskolerne eller andre uddannelses tilbud, fortsætter efterfølgende på en ordinær uddannelse.

Det er jo så rigtigt, at nogle unge, der går i gang med en uddannelse, har givet udtryk for, at de gerne vil droppe uddannelsen, hvis de kan få et arbejde, og det skyldes for nogles vedkommende økonomien, at de foretrækker et arbejde.

Men nu er det jo heller ikke så forfærdeligt at foretrække et arbejde, for det viser sig jo også qua den undersøgelse, der er blevet lavet af Socialforskningsinstituttet, at det arbejde, de unge får, faktisk er ganske rimelige job. De har en gennemsnitsløn på 14.000 kr., og man regner med, at det er en relativt stabil beskæftigelse. Så de billeder og de myter, der har været om, at det er sådan nogle lousy discountjob, holder altså heldigvis ikke i den virkelige verden.

Jeg vil godt med de her ord sige, at regeringen ikke kan støtte forslaget, og regeringen kan ikke støtte, at der igen skabes en skævvridning imellem de forskellige støtteordninger. Vi synes heller ikke, at det gør noget, at der måske er et lidt stærkere incitament for de unge til at gå ind i en ordinær uddannelse. Det er sådan set primært det, der har været ønsket. Og med den aftale eller stemmeforståelse, som det hedder, vi har indgået med SF og Enhedslisten om flere uddannelsespladser og om ændringerne i uddannelsesloven om frit optag på uddannelsesinstitutionerne, så er det faktisk muligt for alle unge at få en uddannelse.

Som sagt lægger jeg og regeringen meget vægt på en ordinær uddannelse og lægger meget vægt på, at der er balance i ydelsesniveauerne måske med en anelse overvægt til, at det ikke gør noget, at incitamentet til ordinær

uddannelse er lidt synligt for den unge. Så med de ord vil jeg gerne sige, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Ole Vagn Christensen (S):

SF's forslag er umiddelbart at se et tiltalende forslag. Forslag om ændringer, der begrundes i et ønske om, som SF siger, ligestilling og dermed fjernelse af uhensigtsmæssigheder og forskelle, er det jo svært at være uenig i.

Det er imidlertid Socialdemokratiets opfattelse, at de ændringer, som SF her foreslår, vil skabte nogle andre skævheder og føre nogle virkninger med sig, som ikke ligger i tråd med intentionen om at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt unge mennesker, der omfattes af ungeindsatsen og derved overgår til SU, skal nøjes med at betale halvt a-kasse-kontingent, synes jeg egentlig, at arbejdsministeren redegjorde for, at en sådan ændring blot vil medføre, at balancen bliver forrykket i forhold til den ændring, vi lavede med hensyn til unge, der ikke modtager SU, og som får nedsat a-kasse-kontingentet.

Socialdemokratiet mener, at det umiddelbart kan lyde tiltalende, at der indføres et incitamentinstrument som det at lade unge mennesker på uddannelsesgodtgørelse tjene penge uden modydelse i godtgørelsen. Men hvis man bevæger sig ind på et sådant princip, er det under alle omstændigheder noget, som skal indgå i en overordnet vurdering af hele a-kasse-systemets indretning. Hertil hører også en diskussion af, om vi er interesseret i at fremme uddannelse via godtgørelse frem for ordinære uddannelses tilbud. Sådan som vi har forstået debatten og aftalerne, som vi indgik i forbindelse med finansloven, ja, så peger prioriteringen i retning af, at vi skal fremme de ordinære uddannelser.

Jeg synes også, at det retfærdigvis skal nævnes, som også arbejdsministeren var inde på, at uddannelsesgodtgørelsen faktisk er 2.000 kr. højere end SU'en. Det hører retfærdigvis med i en ligestillingsvurdering og diskussionen. Uddannelsesgodtgørelsen er på godt og vel 5.600 kr. pr. måned og SU'en på 3.551 kr.

Socialdemokratiet mener, at man meget nøje skal vurdere hensigtsmæssigheden i at gøre det mere attraktivt at arbejde, når man modtager uddannelsesgodtgørelse. Det er ikke ligefrem formålet med uddannelsesgodtgørelsen.

Ligeledes rejser et sådant forslag, som jeg tidligere var inde på, også nogle helt generelle spørgsmål i forhold til hele a-kasse-systemet. Hvis man bevæger sig ind på en sådan tanke, at man uden modregning kan tjene penge ved siden af, så kræver det en helt overordnet vurdering af a-kasse-systemets indretning.

Summa summarum: Socialdemokratiet kan ikke, og her skal jeg også sige CD, tilslutte sig SF's beslutningsforslag, fordi vi vurderer, at ændringerne enten vil føre andre skævheder med sig eller stride imod den overordnede intention om bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det sker jo ikke hver dag, så når det sker, fortjener det vel at blive nævnt: Jeg er 100 pct. enig i det, arbejdsministeren sagde i sin begrundelse for at afvise forslaget. Jeg kan henholde mig til hvert et ord, der blev sagt. Venstre kan ikke støtte forslaget.

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg skal skynde mig at sige, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte forslaget.

Jeg ved ikke, om vi skal tale flere aftaler i dag, men Det Konservative Folkeparti indgik en aftale med regeringen omkring finanslov 1996, som betød, at der blev stillet krav til de unge, som ikke havde en fast tilknytning til arbejdsmarkedet, og som ikke havde en kompetencegivende uddannelse.

Når vi i dag evaluerer en sådan ordning, kunne det være interessant at høre SF, om man ikke vil vedstå, at det har været en tordnende succes, selv om der måske har været lidt andre elementer, at unge mennesker har fundet arbejde, og at unge mennesker er begyndt på en uddannelse.

Et af elementerne, som efterfølgende blev forhandlet på plads mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti, var den halve kontingentsats til de unge, som blev omfattet af ungeindsatsen. Jeg vil da gerne sige, at det var ikke et træ, som havde groet i den konservative have, men vi fik til gengæld vores betaling på efterlønsområdet.

Det, SF så går efter i dag, er, at folk, som tager en uddannelse på SU, skal tilgodeses med et halvt kontingent. Det siger vi nej til. Vi siger samtidig nej til at ændre reglerne for modregning i uddannelsesgodtgørelsen. Når SU-modtagere i dag kan tjene 4.588 kr. om måneden, før der sker en modregning, så er det igen et godt

element, som vi fra konservativ side på et tidspunkt var med til at få hævet med 1.000 kr.

Selvfølgelig skal studerende, som yder en indsats, belønnes. I Det Konservative Folkeparti ser vi hellere, at folk går i gang med en ordinær uddannelse på ordinære vilkår med SU og den løn, som de kan tjene, frem for at køre et dagpengeforløb. Det er selvfølgelig et spørgsmål om holdning, og hvis man skulle være så uartig, det vil jeg næsten ikke være, så kan man sige, at det, SF ønsker, jo er en form for lommepegesamfund, og det er jo fair nok, men det bliver altså ikke med konservativ støtte, at det her forslag kommer igennem.

Bruno Jerup (EL):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg fremlægge Enhedslistens holdning til forslaget.

SF ønsker med forslaget at lappe lidt på de nuværende urimeligheder og vilkår, man byder arbejdsløse unge under 25 år. Enhedslisten har fra starten været imod de særlige ringe vilkår for arbejdsløshedsforsikrede under 25 år, den såkaldte ungeindsats, som regeringen har fået gennemført – som vi hørte for et øjeblik siden – sammen med Det Konservative Folkeparti. Derfor vil vi naturligvis støtte alle initiativer, der forsøger at lappe på ordningens urimeligheder.

De særlige regler for a-kasse-medlemmer, hvis eneste forbrydelse er, at de er under 25 år, ser Enhedslisten som et led i en større omkalfatring af arbejdsløshedsforsikringen. Det virker, som om regeringen ønsker en forsikringsordning alene for arbejdsmarkedets A-hold, dvs. mennesker mellem 25 og 60 år, som har så fast en tilknytning til arbejdsmarkedet, at de rent faktisk knap har brug for en a-kasse. Alle andre overlades til bistandsloven eller til mærkelige særordninger som den såkaldte ungeindsats.

Ungeindsatsens uddannelsesdel er blevet udråbt som en succes af regeringen. Men i virkeligheden er det kun halvdelen af dem, der er blevet tvunget i uddannelse, der har fået plads på en ordinær kompetencegivende uddannelse. Den anden halvdel spises af med ren opbevaring i uddannelsesstilbud, der ikke giver kompetence eller i det hele taget fører nogen vegne.

Når alt for mange ikke får en kompetencegivende uddannelse, så er en af de væsentligste grunde, at der ikke er ordinære uddannelsespladser nok. For de unge, der er under ungeordningen, er der ikke tale om frit valg, men SU-berettigede uddannelser og uddannelser med uddannelsesgodtgørelse.

Socialistisk Folkeparti vil ændre to elementer i reglerne vedrørende de unge arbejdsløse. For det første skal der være samme lave kontingent for de unge a-kasse-medlemmer, der går i gang med en SU-berettiget uddannelse, som for de unge, der får uddannelsesgodtgørelse. Og for det andet skal de unge på uddannelsesgodtgørelse ligestilles med SU-modtagere, når det gælder muligheden for at tjene ekstra ved at arbejde ved siden af uddannelsen.

Vi kan som sagt støtte de to elementer, mens lapperier som det foreliggende – selv om vi selvfølgelig støtter det, må vi sige, at det er lapperier – langtfra løser de urimeligheder, der ligger i ungeindsatsen. Samtidig betyder lapperierne altid en endnu mere uoverskuelig a-kasse-lovgivning og a-kasse-administration. Men det skal så ikke forhindre vor støtte alligevel.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan ligesom mange andre ordførere også godt se det principielt positive i beslutningsforslaget, altså at man går ind og laver en ligestilling på en række punkter.

Men det, vi også har hæftet os ved, er at se lidt på, hvad konsekvenserne af forslaget så er. Og konsekvenserne er fra Fremskridtspartiets side at se, at man får nogle u hensigtsmæssige incitamenter. Der er ingen grund til, at jeg gentager alt, hvad de øvrige ordførere har sagt, for hr. Ole Vagn Christensen sagde faktisk så flot, hvad de u hensigtsmæssige konsekvenser bliver, og jeg er ganske enig i det.

Derfor kan Fremskridtspartiet ikke støtte forslaget.

Poul Nødgaard (DF):

Dansk Folkeparti kan heller ikke støtte det foreliggende forslag.

Aage Frandsen (SF):

Jeg har naturligvis forstået budskabet, at ud over SF er der ikke andre end Enhedslisten, der synes, at forslaget er rimeligt, rimeligt i den forstand, at det lapper noget på noget, som er meget mere urimeligt. Vi synes selvfølgelig ikke, det her er særlig ideelt. Vi synes i virkeligheden, at det, som er udgangspunktet for den lovgivning, det drejer sig om, under alle omstændigheder er utilfredsstillende.

Vi foretrækker, at unge enten får en rigtig uddannelse eller et arbejde. Problemet er bare, at det kan vi ikke skaffe dem alle, eller i hvert fald har det ikke været muligt at skaffe alle det,

og efter vores opfattelse burde man slet ikke have den såkaldte ungeindsats. Derfor burde der slet ikke være behov for det her, og derfor er det langt at foretrække, at man har ordinær uddannelse på SU, eller at man har ordinært arbejde.

Men så er der altså nogle, som ikke får det, og som kommer ind under ungeindsatsen, og der er nogle af dem, der simpelt hen ikke kan leve af det. Det er vilkårene. De kan simpelt hen ikke leve af det. Så kan man spørge, hvorfor de skal arbejde ved siden af. Jamen man siger jo til de studerende, at de trods alt skal arbejde ved siden af, for ellers kan de i hvert fald ikke oprettholde deres levestandard. Det er derfor, vi har fremsat forslaget. Men vi har konstateret, at der ikke er flertal for forslaget.

Jeg vil lige sige til arbejdsministeren, at under finanslovforhandlingerne fremførte vi synspunkter som de her og mente, at det burde man gøre noget ved. Det forstod vi at regeringen ikke ville. Det er det maksimale, vi kan tale om en forståelse.

Nu har man brugt udtrykket forståelse om nogle ting i forbindelse med finansloven. Der var i hvert fald ikke nogen forståelse fra vores side af, at det forslag, som regeringen lavede sammen med De Konservative sidste år, var et godt forslag. Men vi forstod, at regeringen ikke ville lave om på det, bl.a. fordi man havde en aftale med De Konservative, som måske ikke var bindende længere end til den 1. januar, men under alle omstændigheder var regeringen jo tilhænger af det, og derfor må man jo somme tider acceptere, at et flertal ikke vil lave om på tingene.

Det næste, som jeg godt vil fremhæve, er, at det er klart, at i det omfang man kan lave flere uddannelsespladser – der er de 2.400 uddannelsespladser, som vi har været med til at lave sammen med regeringen med virkning fra sommer – hjælper det ubetinget på det. Men stadig væk kan der være nogle mennesker, som kommer i klemme, ved at de er tvunget til at komme ind i den ordning, som regeringen lavede med De Konservative, og under alle omstændigheder kan de risikere at komme ind i det på et tidspunkt, hvor uddannelsespladserne ikke er der, for de starter jo ikke altid, når den unge eventuelt trænger til det. Uddannelsespladserne er der jo enten om sommeren eller ved nytår.

Så vi har været med til i forbindelse med vores finanslovaftale med regeringen at rette op på det problem, som nogle unge mennesker fik

ved ikke at kunne vælge frit mellem uddannelse og arbejde, ved at nogle har kunnet få uddannelse. Men vi konstaterer altså, at der ikke er støtte til vores ideer.

Jeg vil sige til hr. Bendt Bendtsen, som taler om, at vi vil have et lommepengesamfund, at nej, det, vi foreslår i denne forbindelse med unge på ungeindsats, der kan få lov til at arbejde ved siden af, er jo sådan set ikke, at de skal have lommepege, men at de selv skal arbejde for dem, og det synes vi sådan set er det modsatte af et lommepengesamfund.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil godt erklære mig enig med forslagsstillerne i, at det bedste er, at unge får en ordinær uddannelse, og det skal enten være i det system, som nu udløser SU, eller i de faglige uddannelser.

Personligt vil jeg godt sige, at jeg gerne så, at flere unge orienterede sig imod de faglige uddannelse, både fordi der er frit optag på de tekniske skoler, fordi der faktisk er gode beskæftigelsesmuligheder, og også for at undgå eventuelle flaskehalse om nogle år. Det er bare sådan for en ordens skyld et budskab, som jeg synes det er lidt vigtigt også at placere i denne debat.

Nu er det jo sådan – og det var til hr. Bruno Jerup, tror jeg nok, som får det til at fremstå, som om alt det her er så forfærdeligt og så umuligt for de unge mennesker – at det er det jo dybest set ikke. De allerallerfleste unge mennesker har enten et arbejde eller en uddannelse, og de fleste unge mennesker får også deres ønskeuddannelse.

For nu at sætte lidt tal på er der tale om, at de unge, der lige nu er tilbage, af forskellige grunde ikke er kommet ind i en ordinær uddannelse. Det er omkring 1.200 unge, som er i gang med en 18-måneders-uddannelse, altså 1.200 unge, som er i et 18-måneders-forløb i AMU-systemet eller på de tekniske skoler, og 1.600 unge, der er i gang med en anden form for uddannelse.

Det er mere til hr. Bruno Jerups orientering. Det beløb eller det antal, vi snakker om, er små 3.000 unge mennesker, og vi arbejder benhårdt for, at de efter en uddannelsesplan, hvor de enten er på en teknisk skole, et AMU-center eller en højskole, skal kanaliseres ind i det ordinære uddannelsessystem. Så vi er langt fremme ved snorene; det er faktisk sådan, at vi er i en situation, hvor alle unge får deres uddannelse.

Så er der dette med, om de halve dagpenge er til at leve af eller ikke er til at leve af. Altså jeg synes, der er lidt brug for at slå fast, at de halve dagpenge svarer til et beløb, der ligger 2.000 kr. højere om måneden end den rene SU. Der er faktisk ret mange unge, der ikke har noget arbejde ved siden af SU, og de lever mig bekendt – måske ikke som grever og baroner, men lever dog.

Så altså, lad være med at få det til at fremstå, som om de unge mennesker, der er på halve dagpenge, og som altså også har et halvt arbejdsløshedskontingent at betale, overhovedet ikke kan få tingene til at hænge sammen. Det kan være svært for nogle unge, det erkender jeg, hvis de sidder med nogle forsørgerforpligtelser, hvis de sidder med dyre huslejer osv. osv. Der er jo så også mange af dem, der foretrækker et arbejde, og det er altså en tredjedel af denne gruppe unge, som hellere vil have et arbejde, og som også har fået et arbejde, og det er jo ikke så dårligt endda.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Når jeg nævner, at der er unge, der ikke kan leve af det beløb, som de halve dagpenge er, hænger det sammen med netop de personer, som arbejdsministeren selv nævnte, nemlig unge mennesker, der har forsørgerforpligtelser, og som har sat sig i nogle udgifter, som følge af at man har forsørgerforpligtelser, det vil sige typisk unge, der kan være lidt over de 20 år, og som altså har været på arbejdsmarkedet i nogle år. Det er ikke de unge, som måske er 18-19 år, og som bare venter på at komme ind på en uddannelse. Det er ikke dem, vi taler om. Det er udelukkende den forholdsvis lille gruppe, som er ganske hårdt ramt, og som altså kan være i en alder af under 25 år.

Det dér med at være ung, at sige, at unge, det er mennesker under 25, er jo et vidt begreb, for man kan sagtens være familieforsørger, når man er under 25. Det er der jo ganske mange der er; der har altid været nogle, der var lidt før på vej end andre i nogle henseender.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det synspunkt er jeg meget enig med hr. Aage Frandsen i. Og det løses jo også for manges vedkommende. For en tredjedel af den dér unge-gruppe, som er ikke så unge, som de var – men et eller andet sted skal man jo dele, skelne, men lad os så sige de lidt ældre unge, altså dem, der

er 23-24 år og har været lidt før på vej og sådan noget – for dem viser det sig jo faktisk, det viser undersøgelserne, som er meget individbaserede, at de får sig faktisk et arbejde. Mange af dem får altså et arbejde – det siger gennemsnitstallet – til en løn på omkring 14.000 kr., og det ligger både over dagpengeniveauet og over mindstelønnen.

Så de fælles anstrengelser, som vi jo også gjort os i forbindelse med den økonomiske politik, som vi har, den beskæftigelsesfremgang, som en ordentlig økonomisk politik giver, giver altså nogle bedre muligheder end nogen sinde før for, at de unge undgår at komme i klemme, fordi beskæftigelsesmulighederne er bedre, end de har været i mange år.

Men jeg erkender, at vi mangler et stykke vej. Målet er, at alle unge enten kommer i en ordinær uddannelse med de ydelser, det nu giver, eller får et arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Grete Schødt):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 27. februar 1997, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.23
